

Šťastné staršovstvo = šťastný sbor

Základ kázání: Židům 13:7-8.17

1. čtení: L 22:24-30

VYŠÍVANÝ OBRAZ NA FAŘE

Vážený bratře seniorátní kurátore, milý Ludvíku,

všiml sis na faře toho velikého obrazu, na kterém jsou vyšita jména javornických farářů? Celý seznam je tvořen příznačně 12 jmény kazatelů, kteří svou službou javornickému sboru pokryli celých 209 let historie sboru (1782-1991).

Milí bratři, milé sestry, asi v podstatě každý z vás tento obraz někdy viděl, prohlížel a pročítal si jej. Ostatně my pod tímto vyšívaným obrazem sedáváme poměrně často. Děti nedělní školou povinné, konfirmandé, účastníci biblických hodin, učitelé a učitelky nedělní školy, žadatelé o křest, sňatek či pohřeb svých blízkých. A v neposlední řadě také členové staršovstva, když se sejdou ke své pravidelné schůzi. A tak jistě vaší pozornosti neuniklo, že pod celým tím seznamem farářů se nachází právě onen verš z listu Židům, který jsme před chvílkou slyšeli. Je tam vyšita jeho první polovina, a to v kralickém znění:

- *Vzpomínejte na své vůdce, kteří k vám mluvili Boží slovo.*

PROČ JE DOBRÉ VZPOMÍNAT NA VŠECHNY VEDOUCÍ SBORU?

To je potřebná výzva. My máme pamatovat na ty, kteří sloužili našemu společenství v předchozích obdobích. Když na ně budeme s vděčností vzpomínat, oni budou dál „žít“ v naší mysli, v našich slovech. Budou dál přebývat v našem sboru, přestože už třeba dávno odpočívají v Kristu. Když na ně totiž budeme vzpomínat, budeme navazovat na jejich práci. To zajistí potřebnou kontinuitu našemu sboru. Budeme se snažit pokračovat v dobré práci, kterou oni započali. A zároveň se snad vyvarujeme chyb, kterých se žel naši předchůdci dopustili.

To ale neznamená, že bychom se měli nechat uvěznit v minulosti. Boží slovo nás nenavádí k tomu, abychom ze sboru učinili muzeum, mauzoleum, nebo skanzen. To v žádném případě! Vždyť my často čelíme úplně jiným problémům a svádíme úplně jiné zápasy než naši předkové. Ale přesto u nich smíme hledat radu a inspiraci – uprostřed zápasů, které svádíme. No, a co víc? Když budeme vzpomínat na tyto naše předchůdce, pak si častěji s úlevou uvědomíme, že i s nimi byl Kristus. Tak jako je i s námi. Proto autor těchto řádků připojuje ke své výzvě to své známé prohlášení:

- *Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.*

Je to ten samý Pán církve, který kdysi vedl naše předky a nyní vede zase nás. On navštěvoval svou milostí a láskou naše předchůdce. A nás také. On je obdaril Duchem svatým. A nás také. On v nich probouzel lásku k Bohu i k bližním. A v nás činí totéž. On jim dával odvahu následovat jej uprostřed tohoto světa. A nás v tom posiluje úplně stejně. Pán Ježíš Kristus: To on spojuje naše předchůdce s námi. On zajišťuje tu pravou kontinuitu církve. On svazuje dohromady církve bojující s církví zvítězilou. On je tím pravým pojítkem mezi církví, která nyní pracuje a církví, která už od své práce odpočívá.

Bratři a sestry, jakkoli mám v lásce Kralickou bibli, přimlouvám se za to, abychom v tomto případě přijali spíš znění Českého ekumenického překladu:

- *Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží.*

Možná si řeknete: *V čem je tento překlad jiný a lepší?* No, kralický překlad mluví o vůdcích, kteří kázali Boží slovo. A tím nás podvědomě vede k tomu, abychom pamatovali jen na faráře a kazatele. Moderní překlad ale správně hovoří o všech, kteří nás vedli a kázali nám evangelium. A to už zdaleka nejsou jen faráři a kazatelé! Zde se jedná o všechny presbytery a presbyterky, faráře nevyjímaje! Autor listu Židům ukládá svým souvěrcům, aby pamatovali na své starší, kteří již zesnuli. Na ty starší, kteří kázali a vyučovali evangelium.

Na ty vůdce, kteří jim pomáhali v těžkých životních situacích. Na ty, kteří se s nimi modlili. Na ty, kteří jim byli příkladem v následování Krista.

FARÁŘ BEZ STARŠOVSTVA NEOBTOJÍ!

Ano, já vím... Prakticky je to neproveditelné: Vyšít a vystavit úplně všechna jména javornických presbyterů a presbyterek. A přesto si někdy při pohledu na ten obraz postesknou. Mrzí mě totiž, že historie našich sborů se počítá a hodnotí právě jen podle farářů a farářek, kteří v daných sborech zrovna sloužili. Proto chci zvlášť dnes podtrhnout, že my faráři jsme vždycky obklopeni staršími daného sboru. Že my faráři nejsme ani lepší, ani důležitější, dokonce ani hezčí než ostatní členové staršovstva. Jsme jedni z nich. A většinou si dobře uvědomujeme, že bez členů staršovstva bychom nikdy nemohli sloužit sboru – ani dlouhodobě, ani kvalitně.

Bratři a sestry starší, nechci, aby to vyznělo pateticky... To, co nyní řeknu, myslím smrtelně vážně: Bez vás bych jako farář neobstál. A bez vás všech, bratři a sestry, bych neobstál ani jako křesťan. A proto se ještě na chvíli zdržím u nešvaru, kterého se naše církev zdaleka nezbavila. Tím nešvarem myslím právě vyzdvihování úlohy a osoby faráře – na úkor starších sboru. Bratři a sestry, v tom nesmíme být podobní naší větší sestře, Římskokatolické církvi! Tam je kněz naprosto klíčový hráč. Ale u nás farář nesmí být klíčový hráč. Pro dobré a zdravé fungování sboru je naprosto nezbytné, aby sbor měl dobré a zdravé celé staršovstvo.

O KLÍČÍCH A HERCÍCH

Někdy žel opravdu přemýšlíme o faráři a starších sboru jako o jednom jediném klíči obklopeném mnoha přívěšky. Přívěšky na klíče jsou pěkné, ale žádné dveře s nimi neotevřete. To je tedy nesprávné pojetí. Správný obraz je svazek různých klíčů, přičemž farář je jen jedním klíčem z mnoha. A tím, kdo tyto klíče používá k otevírání různých dveří, je sám Ježíš Kristus.

A přidám ještě jedno přirovnání: Faráře si někdy představujeme jako hlavní postavu ve filmu, která je obklopena mnoha komparzisty. Ale to je špatně! Farář hraje vedlejší roli – po boku mnoha dalších herců, kteří rovněž získali pouze vedlejší role. Každý člen staršovstva – včetně faráře – hraje vedlejší roli. Možná se farář objevuje na scéně častěji než ostatní presbyteri. Možná je víc vidět. Ale hlavní role mu nenáleží. Kdo hraje tu hlavní roli? To už je myslím zřejmé: Pán Ježíš Kristus. A nám je ctí hrát vedle něj a s ním. A co víc: Kristus je zároveň režisérem celého filmu.

Bratři a sestry, tato přirovnání mějme na paměti. Uvažujme správně o roli staršovstva ve sboru. Toto je biblické pojetí staršovstva: Rovnocenní vedoucí křesťanského sboru – s různými úkoly, s různým obdarováním, s různým zaměřením. Všichni dohromady vedou sbor. A tím všichni dohromady slouží svým souvěrcům i Pánu Ježíši.

A to nás, členy staršovstva, také zavazuje... Určitě nám někdy na klíčence visely klíče, které jsme málo používali. U některých klíčů jsme pak dokonce i zapomněli, které dveře vlastně otevírají. To už člověk není daleko od toho, aby takový klíč jednoho krásného dne prostě vyhodil. Bratři a sestry starší, v následujícím období usilujme všichni o to, aby nás Kristus používal. Když už si nás připnul ke svému svazku klíčů, snažme se, aby skrze nás otevřel nejdny dveře.

A jistě také víme, jak trapně vypadá „odfláknutý“ herecký výkon. Těšíte se na nový film, ve kterém mají hrát vaši oblíbení herci. Ale jejich výkon nakonec stojí za starou belu. To mě u televize vždycky dokáže otrávit. Milé staršovstvo, snažme se naším výkonem potěšit nebeského režiséra, který nás do svého filmu právě obsadil.

STARŠOVSTVO MÁ NAD SBOREM BDÍT...

A jak ta naše role vlastně vypadá? Písmo presbyterům ukládá, aby bděli nad sborem.

- ¹⁷ *Poslouchejte své vůdce a buďte poddajní, neboť oni bdí nad vašimi dušemi jako ti, kdo budou vydávat počet; ať to mohou dělat s radostí, a ne se vzdycháním, neboť to by vám nebylo k užítku.* (Žd 13:17 ČSP)

My máme bdít nad dušemi našich bratrů a sester. I kdyby ostatní kolem nás spali, my musíme bdít. Máme totiž držet stráž nad duchovním stavem našich sourozenců ve víře.

Zajímavé, že? Bůh nám v první řadě neukládá, abychom bděli nad stavem našich budov a sborového majetku. Nevede nás k tomu, abychom se nejvíce zajímali o stálý přísun financí. Držme stráž nad dušemi našich bratrů a našich sester! V první řadě se za ně modleme.

Zvěstujme jim evangelium. Povzbuzujme je ke změně života. Vyprošujme pro ně Boží pokoj. A napomínejme je, aby žili v pokoji s druhými lidmi. Potěšujme je. A odpouštějme jim jako první. Nečekejme, až se oni budou chtít usmířit s námi. Usmířme se my s nimi. Buďme jim osobním příkladem v následování Krista. To je naše prvořadá služba sboru i Pánu Ježíši. K tomu si nás Kristus vybral. K tomu nás povolal především. A z toho jednou budeme také před Boží tváří vydávat počet. Jak jsme splnili tento náročný úkol, na to se nás Kristus jednou bude ptát.

...A SBOR SE MÁ NECHAT VÉST

Bratři a sestry, tím vším jsem nechtěl říct, že vy jste jen komparz či snad ještě hůř: Že vy jste jen diváci. To v žádném případě nejste! I vám Bůh ukládá určité povinnosti. Ještě jednou: Co vlastně říká pisatel listu Židům?

- ¹⁷ *Poslouchejte své vůdce a buďte poddajní, neboť oni bdí nad vašimi dušemi jako ti, kdo budou vydávat počet; ať to mohou dělat s radostí, a ne se vzdycháním, neboť to by vám nebylo k užítku.* (Žd 13:17 ČSP)

Nebudeme dlouho chodit kolem horké kaše... Vám dnes Písmo ukládá poslušnost vůči staršovstvu. Láskyplnou poslušnost vůči presbyterům. Ochotu podřídit se v duchovních věcech těm, kteří vás vedou. A to není nic pasivního! To je výzva k aktivitě. To je výzva k rozhodnému životnímu následování Ježíše Krista. I vy samozřejmě musíte žít s naším Spasitelem. Na vás je také, abyste pracovali na té jeho vinici. Protože když nebudete žít s Kristem, a když nebudete pracovat pro Krista, pak z vás staršovstvo bude smutné. A bude z vás smutný i Pán církve. A to nebude ku prospěchu ani vám, ani staršovstvu, ani Bohu. Nechte se tedy vést naším nebeským Pastýřem. Nechte se vést i staršími, které jste si – věřím, že v moudrosti Ducha svatého – před časem zvolili. Neztěžujte jim jejich práci na vinici Páně. Nežijte tak, aby z vás bylo starším i Bohu samému do pláče. Takový smutek žel v historii prožívali mnozí vedoucí Božího lidu.

Třeba prorok **Eliáš**, když byl na útěku. Naprosto zdrcený tehdy volal k Bohu:

- *Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili.* (1Kr 19:10)

Také prorok **Jeremjáš** si často stýskal nad těmi, kterým přinášel slovo Boží.

- *Kéž bych měl na poušti místo, kde mohou pocestní přenocovat. Mám opustit svůj lid a odejít od nich? Neboť jsou to samí cizoložníci, shromáždění věrolomných.* ² *"Napínají svůj jazyk jako luk, klamem, a ne pravdou se zmocňují země. Neboť jdou od zla ke zlu a ke mně se neznají, je výrok Hospodinův.* (Jr 9:1-2)

A do třetice všeho zlého... Zarmoucený **Pán Ježíš** vzdychá nad svými současníky:

- ³⁴ *"Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, ale nechtěli jste!* (L 13:34)

ŠŤASTNÉ STARŠOVSTVO = ŠŤASTNÝ SBOR

Bratři a sestry, žijme a pracujme tak, aby z nás měli naši vedoucí skutečnou duchovní radost. Kéž by nově zvolené staršovstvo v těch dalších letech smělo nejednou prožít to, co prožil třeba apoštol **Pavel** s tesalonickými křesťany. Ten jim napsal:

- ¹⁹ *Vždyť kdo je naše naděje, radost a vavříň chlouby před naším Pánem Ježíšem Kristem při jeho příchodu, ne-li právě vy?* ²⁰ *Ano, vy jste naše sláva a radost.* (1Te 2:19-3:1)

Jeden kazatel, který měl za sebou už několik desítek let práce ve velkém sboru, kdysi řekl:

- *Nikdy nenajdeš šťastné presbytery bez šťastného sboru. A také nikdy nenajdeš šťastný sbor bez šťastných presbyterů.*

Něco na tom je... Amen.